

РЕШЕНИЕ

№ 12771

гр. София, 01.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1812** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 във вр.с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след като с Определение № 511 от 06.02.2026 г. на Административен съд-Хасково по адм.дело № 149/2026 г., е изпратена по подсъдност на Административен съд-София град жалбата на С. А. А. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 216X/16.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх.№ КП-01-8254/01.12.2025 г.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че в хода на административното производство не са спазени гарантираните му процесуални права по чл. 76в от Закона за убежището и бежанците, във връзка с чл. 23, ал. 1 и чл. 29, ал. 1, т. 8 от същия закон, включително правото на информация и съдействие чрез преводач или тълковник. Твърди, че не са му били предоставени указания на разбираем за него език относно правата му в производството, поради което е ограничена възможността му да упражни ефективно процесуалните си права. Оспорва се и изводът на административния орган, че по отношение на жалбоподателя не е налице риск по смисъла на чл.

9, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците. Поддържа, че в молбата са изложени обстоятелства, сочещи на реална опасност за живота и сигурността му при евентуално завръщане в държавата му по произход – С., като не е извършена необходимата индивидуална преценка на изложените факти и на актуалната обстановка в страната. Моли съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган за ново разглеждане при спазване на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, редовно призован, не се явява и не се представлява. С Писмени бележки от 16.03.2026 г., чрез юрк. Д., взема становище по хода на делото и излага съображения за неоснователност на жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното:

За първи път С. А. А. М. е поискал закрила с молба рег.№ УРИ-271000-3262/14.06.2024 г., по която е постановено Решение № 11481/04.11.2024 г. на Председателя на ДАБ. Със същото на чужденеца е отказано предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението на административния орган е обжалвано по съдебен ред и с Решение № 6002 от 19.12.2024 г. на Административен съд – Хасково по адм. дело № 1251/2024 г. е потвърдено. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 6986 от 24.06.2025 г. по адм. дело № 1431/2025 г. го е оставил в сила. На посочената дата отказът за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е влязъл в сила.

По време на предходното производство с молителя е проведено интервю, в което той е заявил, че потвърждава данните, посочени при попълване на регистрационния лист. Посочил е, че има близък роднина в държава – членка на Европейския съюз, а именно брат в Република България, на когото е предоставен статут. Заявил е, че е напуснал С. нелегално в началото на месец юни 2024 г. и е преминал в Турция, откъдето в средата на същия месец е влязъл нелегално на територията на Република България. Посочил е, че е роден в [населено място] на 01.12.1999 г. и че е напуснал страната си по произход поради войната и нестабилната обстановка. Заявил е, че районът се контролира от кюрдски сили, като е имало сблъсъци между тях, организацията ДАЕШ и редовната армия. Посочил е, че към момента няма активни военни действия, но напрежението остава. Изложил е, че в страната липсват възможности за работа, здравеопазване и образование, както и че съществува вероятност да бъде мобилизиран в армията, поради което не желае да се завърне. Същевременно е заявил, че не е бил арестуван или осъждан в държавата си по произход, не е имал проблеми с властите, не е бил преследван, не е получавал заплахи и не му е оказвано насилие поради религията или етническата му принадлежност. Посочил е също, че не е членувал в политическа партия или организация, нито в религиозна общност, както и че не е бил член на въоръжена групировка и не е имал взаимоотношения с армията или полицията.

На 01.12.2025 г. е подадена последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-8254, в която молителят иска допускането ѝ до разглеждане по същество, като се позовава на наличието на предпоставките по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, а именно наличие на нови обстоятелства относно държавата му по произход – Сирийската арабска република. Молителят сочи, че е изложил причините и мотивите си за напускане на страната по произход, като твърди, че след

края на 2024 г. е настъпила промяна в управлението на страната и новата власт представлява заплаха за сигурността на населението. Посочва, че изпитва страх за живота си при евентуално завръщане, като заявява, че жилището му и това на негови близки са унищожени и че не разполага с възможност за безопасно пребиваване в страната. В молбата се излагат данни за продължаваща нестабилна общественно-политическа и сигурностна обстановка в С., характеризираща се с въоръжени сблъсъци между различни въоръжени групировки, липса на сигурност и разрушена инфраструктура, като молителят поддържа, че съществува риск за живота и сигурността му при евентуално завръщане и че са налице нови обстоятелства, обосноваващи разглеждане на последващата му молба по същество и предоставяне на международна закрила.

С Решение 216X/16.12.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ към МС, постановено на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците, е отказано да се допусне до разглеждане по същество последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-8254/01.12.2025 г., подадена от С. А. А. М. – гражданин на С., като е прието, че същата е недопустима поради липса на нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. В мотивите си органът е посочил, че в последващата молба чужденецът се позовава на общи твърдения за промяна на политическата обстановка в С., наличие на несигурност и опасения за живота му, свързани със смяната на властта, продължаващата нестабилност и разрушенията в страната, както и с твърдения, че жилището му е унищожено и че се опасява от посегателства при евентуално завръщане. Посочено е, че тези твърдения не са подкрепени с конкретни доказателства и не установяват наличие на индивидуален риск от преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, нито на тежки посегателства по смисъла на чл. 9 от ЗУБ. Органът е обсъдил и актуалната информация относно общественно-политическата и сигурностна обстановка в С., включително в провинция Ракка, въз основа на справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, като е приел, че макар да са налице инциденти, свързани със сигурността, нивото на насилие не достига степен на безогледно насилие в условията на въоръжен конфликт, което да поражда реална заплаха за живота или сигурността на всяко лице само поради присъствието му на тази територия. Посочено е още, че не са установени лични обстоятелства, които да сочат, че молителят би бил обект на специфично насилие или преследване поради неговите лични характеристики или дейност. С оглед на изложеното е направен извод, че представените факти и обстоятелства не са нови и не са от съществено значение нито за личното положение на молителя, нито за положението в държавата му на произход, поради което последващата молба е приета за недопустима и не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От ответника – справки с вх.№ МД-02-1/05.01.2026 г. относно актуалното положение в С.; регистрационен лист на С. А. А. М..

При така установеното от фактическа страна Съдът стигна до следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на молителя на 29.01.2026 г., жалбата е подадена на 02.02.2026 г., видно от поставения върху същата рег. № УП-33312 на ДАБ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е по реда на чл.76б ЗУБ, уреждащ специалната процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила. Подадената от С. А. А. М. молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, тъй като преди депозирането ѝ е било налице влязло в сила решение на Председателя на ДАБ, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Разпоредбите на чл.76а-76в ЗУБ транспонират изискванията на чл.40-42 от Директива 2013/32/ЕС и въвеждат механизъм за предварителен контрол за допустимост на последващите молби. Съгласно чл.76а ЗУБ преди разглеждането по същество се извършва преценка по чл.13, ал.2 относно наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за ситуацията в държавата му по произход. В чл.76б, ал.1 ЗУБ законодателят е възложил тази преценка на интервюиращ орган, който в 14-дневен срок от подаване на последващата молба, въз основа единствено на представените писмени доказателства и без провеждане на лично интервю, постановява решение за допускане или недопускане на молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

Оспореното Решение № 216Х/16.12.2025 г. е издадено от компетентен орган – Р. А. Б., мл.експерт в РПЦ- [населено място], определен за интервюиращ орган със Заповед № РД05-289/23.04.2022 г. (л.19), в рамките на предоставената му предметна компетентност по смисъла на чл.76б ЗУБ и в рамките на законоустановения срок от 14 работни дни. Актът е постановен в писмена форма и съдържа фактическите и правните основания за издаването му, поради което отговаря на изискванията на закона.

Съдът намира, че в случая административният орган не е нарушил чл.13, ал.2 ЗУБ, тъй като в нея не се съдържат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, а преценката за допустимостта се свежда до това дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, като именно тези доказателства удостоверяват, че обстоятелствата са нови. Тяхната доказателствена сила и относимост е подложена на анализ, но именно в контекста на изследване критериите за допустимост на последващата молба.

Последващата молба за закрила е обоснована с твърдения за промяна на политическата власт в С. и съществуваща опасност за живота и сигурността на молителя при завръщане в страната.

С последващата молба за закрила чужденецът е представил според него нови обстоятелства, а именно: твърдения, че не може да се завърне в С. поради смяната на режима и наличието на сегашни управляващи, които са бивши терористи и главорези, включително президентът Ал Д., за когото до декември 2024 г. е имало обявена награда за залавянето му като член на терористичната организация ИДИЛ. Чужденецът посочва, че е изпитал страх за живота си, че неговата къща и тази на близките му са унищожени и че при завръщане съществува реална опасност от тежки посегателства от страна на кюрдите или новия режим. Освен това се позовава на влошената обществено-политическа и сигурностна обстановка в страната, включително продължаващи безредици, убийства, недостиг на стоки от първа необходимост, разрушени болници и училища, ограничения в здравеопазването и образованието, както и присъствието на въоръжени групировки в района на Ракка, като твърди, че именно тези обстоятелства са нови и обуславят необходимостта от разглеждане на последващата му молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл.8 или чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

В изложениия смисъл е и тълкуването на разпоредбата на чл.40, пар.2 в т.36-44 от Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20: Преценката по въпроса дали последваща молба се основава на нови елементи или факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, би трябвало да се ограничи до проверка: дали в подкрепа на тази молба съществуват елементи или факти, които не са били разгледани при приемането на решението по предишната молба и на които това решение, във връзка с което е налице сила на пресъдено нещо, не се основава.

Съдът намира, че правилно в хода на проведеното административно производство интервюиращият орган е изяснил обстоятелствата във връзка с общественно-политическата обстановка в С..

От анализ на публично достъпни източници и актуалните справки се установява, че след смяната на режима обстановката в страната се стабилизира. През последните месеци са сключени споразумения за прекратяване на огъня и интеграция на кюрдските сили, започва процес на помирение и реинтеграция на воювали в миналото групировки, а правителството извършва мерки за хуманитарна подкрепа, включително възстановяване на разрушени домове, предоставяне на продоволствена помощ и стимули за завърналите се бежанци. Доброволните завръщания на сирийци от Турция и други държави продължават, като преобладаващите причини за тях са политическите развития, подобрената сигурност, събирането на семействата и възстановяване на собствеността.

Въоръжените сблъсъци и проявите на насилие, за които се съобщава, са спорадични и локализирани, не обхващат цялата територия и не достигат нивото на безогледно насилие, необходимо за предоставяне на субсидиарна закрила по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. Няма данни, че жалбоподателят би бил изправен пред реален и специфичен риск поради своето лично положение. Представените в молбата твърдения не се подкрепят с документи и не обосновават ново обстоятелство, което да налага повторно разглеждане на молбата за международна закрила.

Следователно, при оценката на събраните данни се установява, че макар сигурността в страната да остава относително нестабилна, съществуващите условия не представляват основание за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, тъй като няма сериозни и потвърдени основания да се счита, че той ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността си вследствие на въоръжен конфликт или безогледно насилие.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че твърденията в последващата молба не установяват нови обстоятелства от съществено значение по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане

по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ.

Органът е проверил дали са налице нови факти или елементи, които да обосноват различен резултат от вече постановеното решение, като е извършил оценка на направените твърдения и е изложил мотивите си за изводите, включително обосновавайки защо наведените доводи не са от съществено значение за личното положение на молителя или за ситуацията в страната му на произход. Постъпил е в пълно съответствие с изискванията на чл.76б, ал.1 ЗУБ, в рамките на компетентността и законоустановения срок.

Съдът констатира, че молителят не е представил никакви нови факти, които да не са били обсъдени в предходното производство, нито доказателства, които да променят оценката относно наличието на обстоятелства по чл.8 или чл.9 ЗУБ, необходими за предоставяне на международна закрила. Поради това съдът приема, че административният орган е действал в рамките на предоставените му правомощия и е дал задълбочени мотиви за отказа, съобразно законовите изисквания и съдебната практика по допустимост на последващи молби за закрила.

На основание гореизложеното съдът намира, че жалбата на С. А. А. М. срещу Решение № 216Х/16.12.2025 г. е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Решението на интервюиращия орган отговаря на изискванията на закона, издадено е от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок и съдържа достатъчно мотиви за своята правна и фактическа преценка. Не са налице нови факти или обстоятелства, които да налагат допускане на последващата молба до разглеждане по същество.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град. 43 състав.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. А. М., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 216Х/16.12.2025 г., издадено от интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците /ДАБ/, с което не е допусната последващата молба на оспорващия за предоставяне на международна закрила, подадена с вх. № КП-01-8254/01.12.2025 г.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: